

Szoliva János

Járkálók térképtelenül

kopottan a házak:
valamikori állapot.

Beszűkült sikátorokban
kutyák nemzenek holnapot.

Megállít

Térképeden kereszteződés.
Beszűkült utcák, terek
zsebedben.

A frissen festett sávon
megállít a tülekedés -

Bohócod, az idő,
előtted jár.

Arcod helyett

Vágyaim dajkálja az est.
Ablakomban házak sziluettje
arcod helyett.

Egyre közelebb ér távolléted.

Ami látszik

Egyszerre mintha több világ,
maszk mögött mi rejtve van.

Kinézed a meztelenséget,
más időkből ami látszik.

Nemes László: Kiállítási enteriőr - 2004, Ljubjana

Mekkora vidék!

Lehámlik rólad minden gyász.
Évilági-túlvilági örökség,
mit anyád, apád rád hagyott.

Mekkora vidék,
ami a tiéd!

Összeadódik

Otthon vagyok,
bezárnak kapuk, kerítések.
Körülvesznek tárgyaim -,

összeadódik hiányod.

Kergetőzik

Kergetőzik velem a reggel:
egyszerre otthon vagyok,
egyszerre távol -

Terel az idő,
útközben élek.

Összefűznek arcok, nevek,
öröm, keserv gördül velem -,

és marad a titok,
mi nem jut át a kerítésen.

Nemes László: Lendvahegy - 2001, aquarell